

Familjeläger på Bökebäck

”Jag förstår inte hur ni hinner ... ” ”Hur orkar ni organisera sådana grejer?” Sådana kommentarer får jag ofta när våra små aktiviteter för familjer kommer på tal. Och visst tar det mycket tid och nog tar orken slut ibland. Men det står verkligen inte i proportion till hur givande det är.

2020-09-04

Egentligen är det inte så komplicerat. Tänk på saker som får familjen att

må bra. Gemensamma aktiviteter, att komma ut i naturen, tid för samtal, gemensam bön, god mat. Planera en sådan helg och bjud in familjer som vill dela den med er. Det gjorde vi som avslutning på sommaren.

Fredag kväll samlas vi. Firar mässan, äter kvällsmat och tar en promenad ner till havet. Väl tillbaka blir de vuxna sittande ute, pratar och tittar på barnen som leker. Tonåringarna försvinner iväg för att leka ”mördarleken” eller något i den stilen.

Lördagen börjar med mässa och frukost. Under förmiddagen samlas de vuxna för att reflektera över äktenskapet och föräldrskapet. Först i grupp och sedan varje par för sig. Även om makarna känner varandra väl och ofta vet hur kärleken ska vårdas och vad familjen behöver för att blomstra, så behöver det sägas igen. Och konkretiseras.

Skogspromenaden som är så
välgörande ... Nu ska den in i
kalendern och inte kompromissas
bort. En fika på stan utan
distraktioner – hålla handen och titta
varandra ordentligt i ögonen. Nu ska
den bli av.

För med den ostörda tiden
tillsammans växer tankeutrymmet.
Alltid finns det ett barn som behöver
extra omsorg – hur ger vi den på
bästa sätt? Alla säger att det är så bra
att be tillsammans. Ska vi pröva att
be rosenkransen tillsammans hela
familjen – eller i alla fall en dekad?
På sista tiden har alla varit så
upptagna med sitt – nu måste vi få
mer tid tillsammans. Hur ska våra
kvällar se ut?

Barnen undrar ni. Vad gör de under
allt detta reflekterande? Det är där
tonåringarna kommer in. Om de
organiserar lekar så glömmer
barnen att ropa efter mamma. I alla

fall de flesta. Och tonåringarna tycker det är rätt härligt att få en fanclub efter sig. I alla fall en stund.

Efter lunchen ger vi oss iväg på vandring. De små barnen somnar hängande på ryggen eller i en vuxens famn. Lagom till fika och bad piggnar de till. Och när de sedan blir grillkväll vill de aldrig gå och lägga sig. De vuxna vill sitta uppe och prata och ser mellan fingrarna. Både vuxna och barn kommer i säng alldeles för sent.

Söndag förmiddag samlas vi igen. Prästen får svara på frågor om äktenskap. Alla får något att fundera över. Vi firar söndagmäsas och det blir hämtpizza och glass till lunch. Sista dagen vill man ha energi över till städningen. Men med ett gäng städvana mammor och pappor går det rätt snabbt och vi lämnar lägergården renare än den var när vi kom.

Väl hemma landar vi i soffan – helt slut. Var det värt det? Utan tvekan.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/familjelager-pa-bokeback/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/familjelager-pa-bokeback/)
(2025-08-05)